

Santa Teresita del Niño Jesús

Setenta años ha, vivía aún y perfumaba con el aroma de sus virtudes los claustros del Carmen de Lisieux, una monjita grácil y simpática, Teresita del Niño Jesús, que más tarde había de llenar el mundo con la fama de su santidad y de sus portentosos milagros. Si corremos el velo de la historia y nos detenemos a considerar las vidas admirables de los Santos que en el mundo han sido, difícilmente encontraremos otro que, en tan breve espacio de tiempo, haya cosechado tantos aplausos y haya conquistado tantas voluntades como la humilde "Florecita" de Lisieux.

Las innumerables gracias, que a manera de lluvia fecunda

de aromáticas rosas, ha derramado sobre el mundo entero, le han granjeado el amor y la gratitud de millares y millares de almas que en ella han encontrado remedio eficaz en sus quebrantos físicos y morales. "Quiero pasar mi cielo haciendo bien a la tierra", dijo aquella fiel enamorada del Esposo Divino, y jamás se ha visto promesa humana alguna que haya sido llevada a la práctica con tan escrupulosa fidelidad.

Aquel corazón de ángel sentía tan profundo y arraigado el amor hacia sus semejantes, que durante su vida no cesó de rogar y sacrificarse por ellos, y ahora que, coronada de gloria inmarcesible e irradiando su frente resplandores de luz eterna, goza en el cielo del premio que por sus heroicas virtudes mereciera, no se olvida de aquellos que fueron sus hermanos acá en la tierra, antes bien mayormente los socorre y por ellos intercede si necesar al pie del excelso Trono de Dios.

Los favores obtenidos por su intercesión son tales y tantos, que sería poco menos que imposible enumerarlos. Dios N. S. se ha complacido en manifestar su omnipotencia y su bondad por medio de esta gloriosa Santa en bien de los necesitados y afligidos. Por eso la devoción a la Virgen de Lisieux ha adquirido proporciones tan considerables. Ha descendido a los valles, coronado las montañas, ha salvado las fronteras y ha cruzado el anchuroso mar, la tierra toda ha sentido su influjo bienhechor.

De este valle de lágrimas y duelo

Elévase al cielo

Insólito clamor:

Son los mortales que a Teresa claman,

Ángel de paz la llaman

Y apóstol del Señor.

¿Qué mortal por sabio y preeminente que haya sido, ha llegado a alcanzar jamás un grado de popularidad tan elevado, como el que Teresita del Niño Jesús ha alcanzado entre los hombres? Pocos hay que no la conozcan y, conociéndola, no la admiren. El rico y el pobre, el sabio y el ignorante, el cristiano y el infiel, todos sin excepción coinciden en proclamar lo heroico de su vida, su poderoso valimiento y el hechizo santo que de su personalidad emana irresistible.

La gratitud y devoción de sus devotos se manifiesta de un modo palpable en los innumerables templos y altares que en su honor se han erigido y continúan erigiéndose por doquier; y lo más notable del caso es, que esta devoción no alienta solamente entre los cristianos, sino que también la sienten los infieles. Hay musulmaes que acuden a los pies de la Santita para honrarla y rendirle culto a su manera. El que estas líneas escribe ha podido presenciar este curioso y a la vez edificante espectáculo en la iglesia que los Padres Carmelitas están levantando en el Cairo en honor de la gloriosa Santita. No son ciertamente ellos los menos dádidos y con sus generosas limosnas contribuyen eficazmente a la realización de esta obra.

Bendigamos a Dios N. S. que en tiempos tan aciagos como los presentes ha suscitado esta gloriosa Santa, valiéndose de ella para manifestar a los hombres los tesoros inapreciables de su Bondad y Misericordia infinita. Y ensalcemos a la humilde "Florecita" que con la fragancia de sus virtudes ha sabido merecer tan señalado favor.

P. GONZALO, O. C. D.

Il·lustració de la Bíblia de Montserrat

L'EXODE - EL LEVITIC, per Dom Bonaventura Ubach, O. S. B.

Altra obra sortida de Montserrat, altre monument de la religió i de la pàtria. Ho és, de veritat, monumental el segon volum d'Il·lustració de la Bíblia, que fa referència als sagrats llibres de l'Exode i el Levitic; i és també únic, i fins diríem que no té parí en el seu gènere.

Semblants apreciacions férem ja en emetre el nostre judici sobre el primer volum d'aquesta magna obra, que contenia les il·lustracions del Gènesi; mes ara devem afegir que el segon volum té una altra avantatja sobre el primer, ço és, les més nombroses observacions de caire personal que fa l'autor sobre els temes i descripcions. Volem dir, que ultra les gràfiques interpretacions del text sagrat segons el sentit tradicional i segons els principis de la crítica hermenèutica, hi abunden les aclaracions i notes

també gràfiques recollides en els excursions científiques, portades a cap per aquell intrèpit explorador dels paisos bíblics, Dom Bonaventura Ubach.

Monuments seculars dels primitius temps de l'Història, paisatges invariables de muntanyes i deserts, costums ben semblants, per no dir quasi idèntics, dels moradors d'aquell país ben semblants, per no dir quasi idèntics als qui els habitaven fa 35 segles quan hi passaren els israelites per bona part de l'Egipte i de la península sinaitica, on es desenvoluparen els fets de l'Exode i del Levitic, heus ací el que el P. Ubach ha sapigut traslladar a les pàgines del seu llibre amb una singular mestria i impecable nitidesa. Qui vulgui, doncs, revivre aquells passatges bíblics de l'estança i pertença dels israelites a l'Egipte per la Mar Roja, arribada al Sinai, promulgació del Decàleg, pluja del Mannà i altres emocionants escenes que es refereixen en el llibre de l'Exide; qui vulgui assabentar-se amb tota claretat dels ritus, sacrificis, festes i altres actes del culte israelític, de que parla el Levitic, caldrà no més que posar davant els seus ulls el text sagrat, acompanyant la presentació del respectiu gràfic en el segon volum d'Il·lustració de la Bíblia, i assolirà un perfecte coneixement de l'ecce bibliques, que constitueixen una de les parts més interessants en l'història del poble d'Israel. El do especial que posseïx el P. Ubach de saber traslladar al lector les pròpies observacions personals fa que hom també trobar-se en els mateixos llocs per ells visitats una i altra vegada.

Una sèrie de diagrames intercalats ca i enllà del llibre fan notar les diferències — massa notables, exceptuant el canal de Suez — que els diversos passatges d'aquells poissos han sofert en el transcurs dels segles.

Ultra aquest aspecte del nou volum d'Il·lustració profusíssims per a tots els amants de les lletres bíbliques, obre un nou camp a la ciència universal, millor dit, aixampla el que comença amb la publicació del primer volum sobre el Gènesi. La fama que aquell assolí en els estaments polítics de tot el món, havent-se'n ocupat munició de revistes estrangeres, suposem que acompanyarà igualment a aquesta última producció, glòria de la nostra religió i honra de la nostra pàtria. Tant de bó que en altres aspectes del saber i del prestigi social ocupés un tan alt lloc el nostre poble; tant de bó que en altres aspectes del saber i del prestigi social ocupés un tan alt lloc el nostre poble; tant de bó que, a semblança de Montserrat, es multiplicessin a la nostra pàtria i fora d'ella els "obradors científics", com així ha estat designat el Montserrat de la nostra terra i el Montserat de Jerusalem, on nosaltres hi poguérem veure els originals que s'estaven preparant per a aquesta publicació que acaba d'arribar a les nostres mans.

La mateixa felicitació que allí expressarem al nostre respectable amic Dom Ubach, i els mateixos auguris que allí ferem per al major èxit de l'obra magna empresa, són els que ara repetim des d'aquestes columnes, tot i fent-les extensives als seus col·laboradors i altres germans en religió, com també pregant a la Moreneta vulgui continuar intercedint per aquells fills seus que tan la honoren en el cor de la muntanya sacra de la nostra terra, i allà a l'altura de Talbiéh de la ciutat santa de Jerusalem.

J. V.

COMENTARI

L'austeritat esquerrana

L'acreditat i il·lustre rabassaire de Martorell, senyor Riera ha trobat en la República en general, i a l'Autonomia en particular, la millor RABASSA que mai la seva prodigiosa inauguració endormiscada hauria pogut somiar.

Ell, diputat, que no parla, al Parlament català.

La seva filla, funcionària de l'Ajuntament.

El seu germà, funcionari de la Generalitat.

Un nebot també seu, funcionari de la Generalitat.

De més a més, i com a justa compensació, sovintegen les seves visites a la Conselleria de Governació a recollir alguna llotja per a concórrer de franc al cinema o al teatre. Comprenem que li calen fer economies.

El senyor Riera, com és de suposar, no es podia pas privar d'acompanyar En Comanys en el viatge o excursió que féu a la Vall d'Aran i a Luchon. L'home, doncs, hi va anar.

A Vilella saludà l'esposa del senyor Espanya.

—Vostès ara se'n van — digué la senyora Espanya — i jo quedaré ací soleta...

—No es preocupi, senyora; ja li enviaré la meua filla.

—No; nocal...

—Com s'enten! Vostè ha de tenir una companyia! No s'hi faltava mes!...

I la filla del senyor Riera va anar a passar vuit dies de vacances a Viella...

El confrare "Mirador", del qual treiem part de l'anècdota, ho titula això amb el substanciós i significatiu nom: "Arròs!". Nosaltres afegim, que els plats d'arròs d'aquesta mena, abunden ja massa... No ja?

C. V.

Comissaria de la Generalitat

El Sr. Comissari de la Generalitat ha manifestat als periodistes que havia ordenat la detenció d'un senyor que s'emparava amb el nom d'una empresa de propaganda aèria de Saragossa per haver-se comprovat que no existia aquesta societat i per creure que es tractava d'un impostor o un pertorbat, encara que es decantava per suposar això darrer. Feia avinent, per tant, a tots els que hagin estat perjudicats per l'esmentat senyor, que poden formular a Comissaria les oportunes reclamacions, les quals seran passades al jutjat, a disposició del qual resta el detingut.

Per la nostra part hem de lamentar l'haver donat cabuda a les nostres planes la informació i notes que s'ens havien facilitat, amb aparences de verosimilitut.

Hem de rectificar, doncs, especialment la nota publicada el dia 30, en la que es feia constar la negativa de la Generalitat a permetre aterrirar en els camps catalans a avions d'una empresa de Saragossa.

Aquesta nova ens havia produït una pessima impressió i celebrem sincerament poder-lo rectificar avui.

Aquesta és la satisfacció que debiem a les autoritats catalanes, i l'explicació que havíem de donar als nostres lectors.

NOTICIARIO BREVE

—Crisis política en Rumania.
—Despedida de los reyes de Yugoslavia en Bulgaria.
—En Londres se ha inaugurado el Congreso laborista.
—Solemne Pontifical en Austria con motivo del traslado de los restos de Seippel y Dollfuss.
—Prosiguen con gran actividad en el Japón los trabajos de reconstrucción en la comarca batida por el tifón.
—Con motivo de la fiesta de la recolección de Buckerberg, Hitler afirmó que los campesinos de Alemania, son el contrapeso del intelectualismo judío.
—Francia Inglaterra e Italia renuevan su compromiso de mantener la independencia e integridad de Austria.

—León Bleum, fija la posición de su partido en las próximas elecciones, singularmente en lo referente a la unión de socialistas y comunistas.

—El Presidente de la República, sancionó los decretos de Instrucción Pública, nombrando rector vitalicio de la Universidad de Salamanca a Unamuno y creando la Cátedra que, llevando el nombre del mismo será explicada por el profesor Vaso.

—Debate político promovido por Duián y Ventosa en el Parlamento Catalán con intervención del Presidente de la Generalidad.

—Fue aprobado un proyecto de ley regulando el ejercicio de las funciones del Presidente de la Generalidad como a representante del Estado a Cataluña.

—Se anuncia la aparición de un diario "Estat Català" órgano de Badia.

—En Aranjuez la guardia civil ha detenido a dos agentes soviéticos a los cuales se les han encontrado cheques y documentos comprometidos.

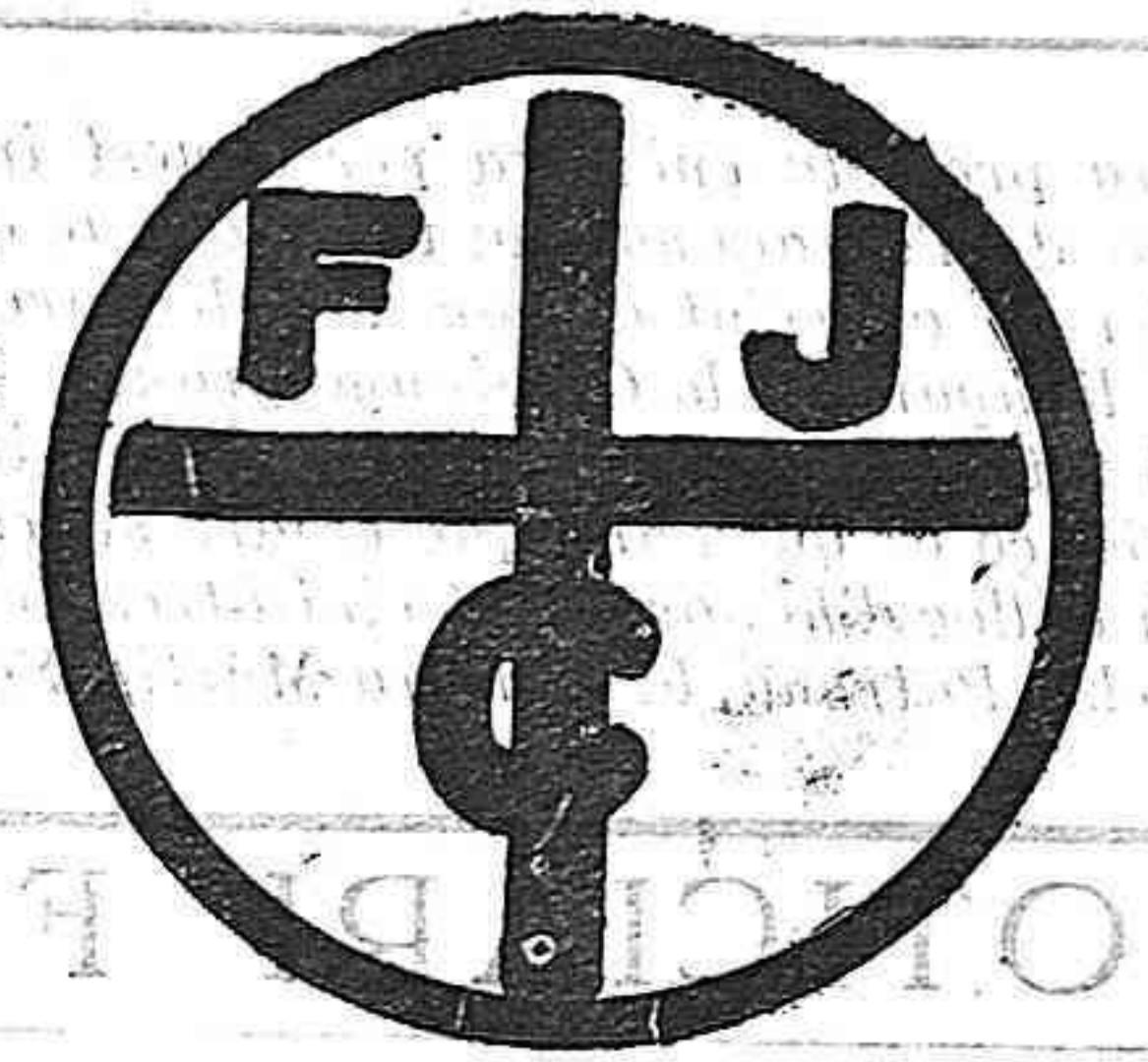
—Lerroux ha sido encargado de formar Gobierno.

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico...

AUDAX

Portantveu del GRUP "AUDAX,"

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 22

DIMÈCRES 3 d'Octubre del 1934

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos, TARRAGONA

Demà, festa a honor de Sant Francesc d'Àsis, Patró de l'Acció Catòlica

EDITORIAL

S'apropa la nostra festa

Per fi, vençudes totes les dificultats i tots els entrebancs, el dia 21 del present mes d'octubre, el Grup "AUDAX" festejarà si Déu vol, amb tota joia i entusiasme la benedicció de la seva bandera.

El dia 21 d'aquest mes el recinte espaiós de l'Església del Sagrat Cor colpirà l'emoció i la pietat de tots els Joves Cristians tarragonins aplegats al redós de la seva senyera, d'aquella senyera que acompanya del Grup en pes es passà per l'interior de la nostra Catedral Primada honorant al Divi Cos de Jesús, d'aquella senyera que a Santa Maria del Mar a Barcelona es flectava davant l'elevació de l'Hostia Santa, i que pocs moments després homepatjà amb el seu volejament, unit amb el de totes les banderes de la Federació, al gran impulsador del nostre moviment i de la nostra obra el Dr. Bonet.

Aquell dia la Tarragona vella, la Tarragona augusta que tantes glòries ha paladejat, podrà admirar el fruit, el bell fruit visible de tants i tants esforços, el fruit de tantes i tantes hores passades en l'estudi ocult i constant d'un dia i un altre dia. Els feiocistes tarragonins sabran mostrar un altre cop davant els ulls de tothom, propis i estranys, quin és el seu entusiasme i fins on arriba la seva exaltació fervorosa quan aquesta exaltació i aquell entusiasme van moguts per un ideal tan sublim i tant just, com és el nostre. Aquell dia el bon Jesús, aquell Jesús per el qual i per ningú més, nosaltres treballam, tindrà la gran joia de veure acortar-se a

Ell i rebre'l dintre el seu abnegat pit, a tot un estol de joves que celebren la benedicció de la seva bandera, d'aquella bandera que ja mai, encara que ens costi la sang deixarem caure, d'una manera tant simpàtica, i d'una manera tant santa.

I si d'aquell acte de pietat profunda Ell en serà satisfet, no ho estarà tampoc menys al veure als valents feiocistes celebrant un acte de propaganda per a fer arribar als cors de tants germans nostres que no són amb Ell sinó contra Ell les doctrines salvadores de la nostra Federació. Nosaltres sempre fem a escórrer a incomprensió i de gran part del nostre poble que s'obstina en veure la seva salvació fora de Jesucrist en el que sols procuren ensorrar-lo i aprofiten aquella mateixa incomprensió i per a que tota veu de justícia i de veritat quedi ofegada pel retrò esgarriós de doctrines utòpiques i brutes.

El dia 21 s'esplaiarà el nostre esperit profundament religiós en les cerimònies del matí; els nostres oradors parlaran amb tot l'entusiasme i amb tota l'ardidesa de que són grabades en el nostre extraordinari. I amb tot això plegat, fruit únicament del nostre idealisme sincer i sens màcula haurem plantat una altra bella fita, més bella que cap altra en el camí de la nostra actuació, que ens deixarà respirar i mirar enveja per contemplar el que ja hem fet i ens encoratjarà a seguir per a portar a cap tot el que volem fer, que no és pas poc.

ENRICO OLIVE.

NOTA BIBLIOGRAFICA

"La crisis moral y su remedio por la Accion Católica", per l'Emm. Cardenal Vidal i Barraquer

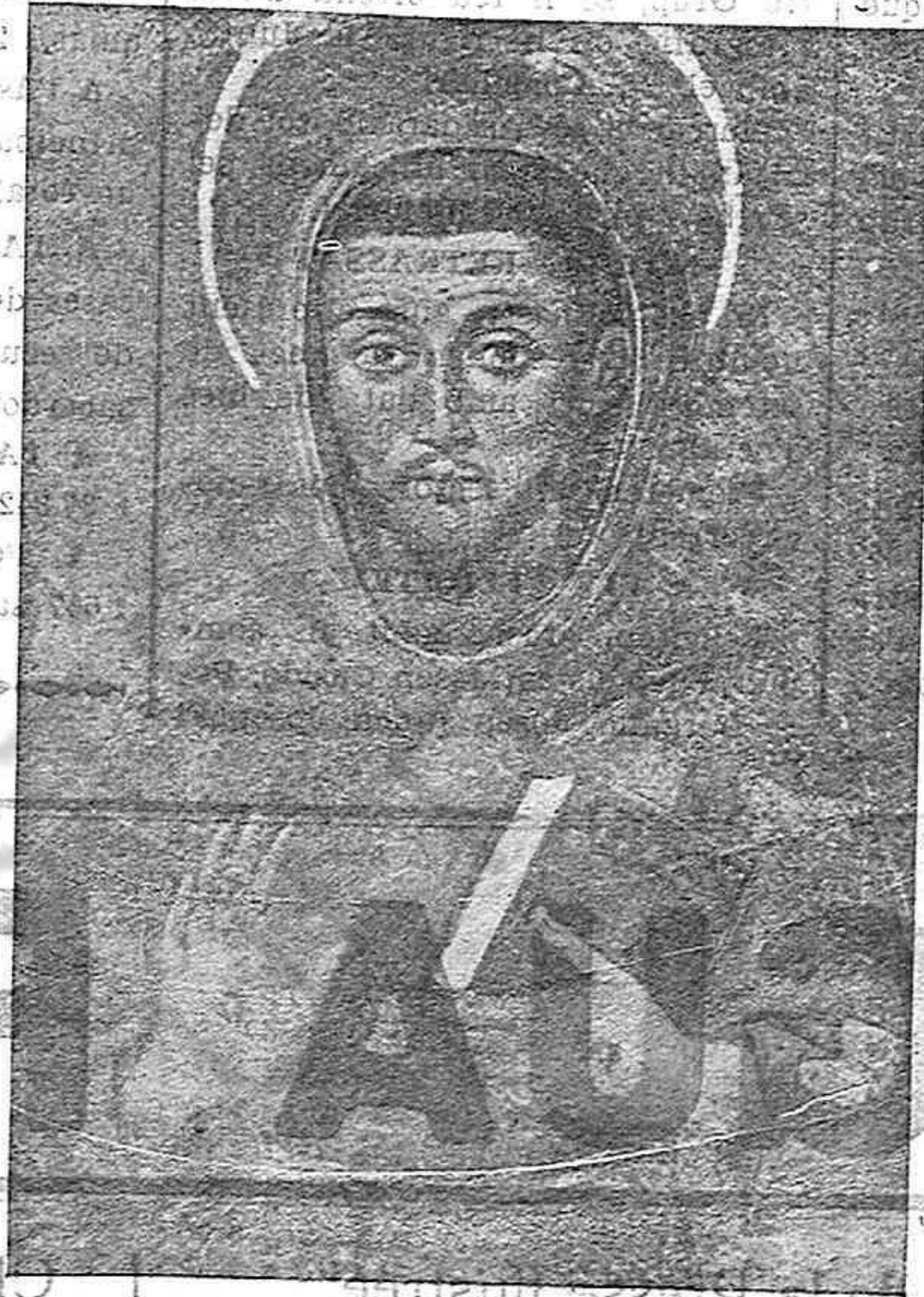
Sol passar, que una cosa que t'haig impressionat fonament, t'haig aciençat en l'obra a la qual et dediques, o t'haig suggerit novelles idees respecte el camí pel qual has d'adreçar la teva actuació i de tots els afins, no puguis resistir a la temptació de parlar-ne. I dic "no puguis resistir", perquè, evidentment, sento una gran responsabilitat al intentar, jo fer tan sols un lleuger comentari, a có que és obra de l'Eminentíssim Passar nostre, el senyor Cardenal Arquiebisbe.

Sa Eminència a la sessió de clausura de la Setmana Social que es celebrà a Madrid el 22 d'octubre de 1933, pronuncià, no pas un discurs, ans una veritable lligó sobre el tema, que és també títol, de l'opuscle editat per la A. C. de P.: "La crisis moral y su remedio por la Accion Católica". En aquella conferència hi ha mil idees que valen comentar i comentar i sobretot meditació profunda. Vull dir que aquesta nota només en recull alguna.

Amb una concepció genialíssima i profunda de la crisis moral, arriba a sentir la tesi que el que avui sofrim és, senzillament, una "crisis de indisciplina"; perquè, afegeix: "si "disciplina" significa doctrina, instrucció, formació ideològica de la persona, especialment en lo moral; posesión de una regla, crén y método en el vivir; hábito de sujeción y acatamiento a esa doctrina y a esa regla, y a quien tiene cargo de interpretarla, procurar su cumplimiento y rectificar o corregir sus infracciones o desviaciones; por la ausencia o la profunda atenuación de todo ello se caracteriza la crisis moral de hoy". I seguidament passa a examinar amb una visió colpidora de la realitat, els fets característics que presenta avui la vida moral, en la conducta individual, familiar i social, i acaba el primer capítol amb paraules pontificies, dient que, aquest aïllat ve barrant dels pobles els costums dignes, creats per la cris-

"Déu l'havia donat no sols per esmenar la societat confusa del seu temps, sinó la de tots els temps. El nostre últim predecesor per aquest motiu el feu el Patró Celestial de l'Acció Catòlica. Per consegüent els nostres fills, que seguint els nostres preceptes s'han lliurat a aquesta obra, uneixin llur veu a la dels nombrosos fills de Sant Francesc per tal de recordar i glorificar e's seus actes, les seves virtuts, el seu esperit."

(Enciel. "Rite expiatis" de Pius XI-30-4-26.)

El Patriarca St. Francesc pot semblar a primera vista menys indicat per l'Acció Catòlica. No, és indicadíssim i ben escollit el Patró de l'Acció Catòlica, no fos sinó per haver sapigut dilatar i difondre enfora d'ell la inspiració cristiana i santa de la seva vida. Aquesta santetat de vida ha entrat de per tot arreu, puix que a ell era reservat el portar a totes les classes socials la imitació d'aquella seva religiositat tan fonda. Aquesta deu ser la primera substància de l'Acció Catòlica. Pius XIè Discurs a J. C. E. J.)

DEL MOMENT

¿ON ES LA FESTA MAJOR?

El Cas insòlit i d'efecte vergonzós, el presenciat a Tarragona durant les passades festes de Santa Tecla i consti que parlem amb la seguretat de que a l'aixecar avui la nostra veu expressem fidelment els sentiments dels bons tarragonins.

L'Ajuntament escollit pel nostre poble en les darreres eleccions, ha comès una deixadesa amb aquest, que al deplorar-la, pressentim el seu divorci amb els que encara es senten tarragonins motivat per l'ambient de impopularitat que ell mateix ha fet naixer al seu entorn. Enguany hem vist transcórrer la diada de Santa Tecla, amb la mateixa esplendidesa d'un diumenge qualsevol. Balls i esports, heus ací resumida en dues paraules la Festa Major profana de Tarragona; d'enguany no som més que un cas més de la mateixa deixadesa.

Els catòlics l'hem coneguda amb un pontifical solemne i la processó retornant l'agraciat i miraculós braç de Santa Tecla a l'altar dedicat a la Patrona de Tarragona.

Però quant hem sortit de la Catedral ens hem fregat els ulls, creient ja acabada la nostra Festa Major. No hem vist riure la guàrdia al pas dels gegants i nans; no hem admirat cap "tres de set" ni cap "pilar de cinc", perquè els "xiquets" no han sortit. Unicament hem donat una volta a la fira i quina fira! Ni un record tan sols de la dels altres anys.

Ni parlar del Concurs de Castells ni del Cas Blanc. En substitució, s'ha celebrat una inhumana "corrida de toros". Ha diem així, perquè no li volem conèixer tradició en la nostra llengua.

Heus ací el que ha constituït la Festa Major.

I a qui culpar d'aquesta devallada?

El fet CASUAL de la pobre festa Major d'enguany fos precedida per les festes i falles del mes de juny, ha fet créure a molts que han sigut aquestes les que han distret l'atenció de l'Ajuntament.

D'altres, conegut l'esperit laicista dels dirigents de la nostra ciutat, han comprès en la seva ajuda prestada a les festes valencianes del mes de juny, un procediment més per a fer perdre la fé del nostre roble i desterrar-ne la llum arrelada tradició de celebrar fòicament la diada de Santa Tecla i establir-la com la festa principal.

Pots ser no és del tot equivocat aquest criteri i és per això que ens vèssim a creure que el nostre Ajuntament hagi procedit amb bona fé.

Ni que dir que el fragment d'un article d'un diari local, — el mateix periòdic que ens havia anomenat FEIXISTES a nosaltres — i que en l'edició del dimarts, dia 25, diu textualment, "... la festa major d'unu col·lectivitat havia d'ésser una festa única i exclusivament de caire religiós", no és més que un interès d'encobrir la falta comesa pels dirigents del nostre poble.

Més endavant, encara, amb una atrevida hipocresia o diguem-ne UNA BONDAT INCOMPREENSIBLE, assegura l'abundant periòdic, que de pecats s'en cometen també "... a les desfildes de gegants, nans i castellers".

D'això, no n'estavem enterats. Caldria doncs posar-hi remei o subhastant gegants i nans i discliar els castellers, o allunyant-ne a aquest periòdista que péca presenciant les seves desfildes.

JOSEP CUSIDO.

Com a cristians que som, no podem menys que deixar escrita la

ECLESIÁSTICAS

Hemos recibido el último número del Boletín Oficial Eclesiástico del Obispado de Gerona, el cual contiene el siguiente sumario:

- I. Circular del Rdm. Prelado sobre la campaña "Pro Ecclesia et Patria", y Programa de la Semana.
- II. Circular de Su Excia. Rdma. y fiestas en honor del Beato Antonio M. Claret.—III. Id. id. referente al Mes del Rosario, D'a Misional y festividad de Cristo Rey.—IV. Id. id. sobre el XXXII Congreso Eucarístico Internacional.—V. Decretos de la S. C. del Santo Oficio condenando las obras de Croce y de Gentile.
- VI. Advertencias de Secretaria sobre la Obra pía del Culto y Clero.
- VII. Id. referente a la colecta del mes de octubre y a la indulgencia plenaria el día de los difuntos.—VIII. Nombramiento de Consiliario diocesano de la Acción Católica y de la Unión diocesana de hombres.
- IX. Estatutos de la Acción Católica diocesana (texto castellano y catalán).—X. Ejercicios espirituales y Junta general de la Unión Apostólica de Gerona.—XI. Patronato de los premios "Matilde Sureda".—XII. Relación de ordenados.—XIII. Suscripción para el Congreso Eucarístico Internacional.—XIV. Colecta a favor de la Buena Prensa.—XV. Crónica diocesana.—XVI. Necrología.

Radio Tarragona

AEJ. 33

Emissió de obretania

- A la 1'00: Senyals horaris pel carrilló.
- A la 1'05: "Gelosia" (sardana).
- A la 1'10: "La Geisha" (potpourri).
- A la 1'20: "La rosa del azafrán" de Guerrero (fragments).
- A la 1'30: "Los claveles" de Serriano (fragments).
- A la 1'40: "Los claveles de Sevilla" i "Soy de Madrid" (cançons).
- A la 1'50: "La canción del olvido" i "El señor Joaquín" (fragments).
- A les 2'00: Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.
- A les 2'10: Dos fragments del film "Una canción brota".
- A les 2'20: "El bello Danubio azul" i "Aurora del peregrino" cantat per J. García.
- A les 2'30: Música de dansa.
- A les 3'00: Fi de l'emissió.

Emissió extraordinària

A les 4'00: Retransmissió des de Ràdio Associació de Catalunya del festival amb motiu de la inauguració de les emissions ràdio-pedagògiques del curs 1934-35, en el qual hi prendran part el quartet de R. A. de C., l'organitzats d'aquestes emissions Sr. Ramon Pérez Vilar,

i els Srs. Alexandre Galí, Josep M. Folch i Torres, Pere Bosch Gimpera, Pompeu Fabra, conseller de Cultura Ventura Gassol, i el president de R. A. de C., Sr. Pau Llorens; a més la cantatriu Srta. Píjar Ruffi donarà un recital acompanyada al piano pel mestre Joaquim Serra.

Emissió nocturna

- A les 8'00: Senyals horaris pel carrilló.
- A les 8'05: "Mariagna" (sardana)
- A les 8'10: Notes meteorològiques borsa, marítimes i de turisme.
- A les 8'20: Selecció d'òperes.
- A les 8'45: Retransmissió des de Barcelona de servei especial d'informacions.
- A les 9'00: "Sinfonia en si menor" (incomplerta) de Schubert.
- A les 10'00: Retransmissió des de Barcelona de noves de darrera hora.
- A les 10'10: Retransmissió de la sarsuela del mestre Chueca "Agua, azucarillos y aguardiente".
- A les 11'30: Fi de l'emissió.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor alemán "Hestia" proceden de Alicante con carga general.

Salidas

- Vapor alemán "Mesina" para Hamburgo con carga general.
- Balandra española "Rubi" para Forium con carga general.
- Vapor alemán "Hestia" para Valencia con carga general.

Buques que quedan en puerto

- Vapor noruego "Loms", descargando carbón.
- Vapor alemán "Koenigsberg" des cargando nitrato de sosa.
- Vapor español "Arriluce", descargando carbón.
- Vapor danés "Erik Boye" descargando carbón.

Amarrados

- Vapor español "Ambos".
- Vapor español "Andalucía".
- Vapor español "Cabo Cullera".

Buques que tienen pedido atraque

- Vapor alemán "Ajax".
- Vapor español "Ciudad de Tarragona".

METEOROLOGICO DE MADRID

Fajas presiónes N. Escandinavia, NO. Galicia; altas Azores hasta Canarias; probable costas cantábricas y gallegas cielo nuboso y nebuloso y algunas lluvias. Resto litoral, aumento nubosidad, tendencia tormentosa.

Conferencias telegráficas

EN EL PALACIO NACIONAL

Esta mañana, a las nueve y veinticinco, ha quedado abierto el periodo de consultas

EL SEÑOR ALBA

Madrid, 2.—A las nueve y cinco, llegó el jefe del Estado a Palacio. A las nueve y veinticinco, llegó el señor Alba, quien salió a las diez de la mañana.

Manifestó a los periodistas que se dirigía al Congreso, donde redactaría una nota comprensiva de los términos de su consulta y la remitiría a Palacio para que la recibirían los informadores.

Se negó a anticipar verbalmente nada sobre lo expuesto al Presidente de la República.

La nota anunciada por el señor Alba, dice:

"El presidente de las Cortes ha cumplido una vez más ante el Presidente de la República los primeros de sus deberes desde que recibió tan alta representación, esto es, procurar que la vida del actual Parlamento perdure en servicio de la República y de España. Nadie, con justicia, puede imputar a las Cortes la menor hostilidad sistemática contra la obra que los Gobiernos sucesivos le han sometido. Una disolución en los presentes momentos, no sólo sería peligro cierto para la paz pública, sino daño evidente para los mismos ideales de los partidarios de la disolución, que con dudosa perspicacia creen así amparar y difundir. Por lo mismo, no hay otra solución eficaz que la constitución de un Gabinete que tenga a su lado mayoría parlamentaria, en torno al partido radical y con aquellos concursos, mejor en soluciones previamente concertadas, que en combinaciones personales fáciles a suspicacias, que amplíen la base de sustentación del Ministerio."

EL SEÑOR GIL ROBLES

Al salir el jefe de la CEDA, señor Gil Robles, manifestó que aconsejó la formación de un Gobierno que respondiera en su composición a la composición misma de la mayoría parlamentaria. Un Gobierno que sea capaz de desarrollar labor predominantemente económica y de imparable nivelación de presupuestos y asegure en el Parlamento eficaz labor legislativa.

Un periodista le preguntó: —Si a ustedes les requieren para formar parte de este Gobierno, ¿aceptarían?

Contestó:

—Son tantas las premisas, que ustedes mismos pueden sacar las consecuencias.

Preguntado si sería larga la tramitación de la crisis, respondió: —Espero que no, y quizá hoy mismo quede resuelta.

Terminó diciendo que marchaba a Salamanca a asistir al entierro de su secretario, fallecido en accidente de automóvil. Esta noche estará de regreso en Madrid.

EL SEÑOR CAMBO

El señor Cambó acudió también a evacuar la consulta.

A la salida, después de una larga entrevista con S. E., entregó una nota a los periodistas que dice:

"Entiendo que respecto al régimen democrático y parlamentario consagrado en la Constitución, se intente la formación de un Gobierno mayoritario cuyos componentes coincidan con las soluciones a dar en un porvenir inmediato a los más graves problemas que España tiene planteados.

La disolución de las actuales Cortes, sin haberse ensayado siquiera la eficacia de un Gobierno que respondiendo al resultado de las últimas elecciones, esté integrado por partidos que han reconocido y aceptado el régimen republicano y expresado la decisión de servirlo y defenderlo lealmente, podría causar estragos.

Sólo en el caso de que resultara absolutamente imposible la constitución del Gobierno indicado, podría pensarse en la disolución de las Cortes. Para trance tan extremo entiendo que la misión de gobernar mientras no se celebren elecciones y la de presidirlas, debería confiarse a un Gobierno que, por no estar vinculado a ninguno de los partidos que luchan con más encono, diese a todos plena garantía de imparcialidad.

Sobre el problema del déficit en que vive la Hacienda pública, entiendo que la votación precipitada de un presupuesto, no es el procedimiento más adecuado para resolverlo. Una austera administración del presupuesto actual mientras se prepara otro que sea la traducción en cifras de un programa de Gobierno, puede contribuir a la inmediata reducción del déficit y a preparar su total extinción.

De otra parte, aun juzgando muy importante la extinción de un déficit cuantioso, creo que en el momento actual los problemas de orden público y la crisis económica, con sus graves repercusiones que afectan a todas las clases sociales

y a todas las categorías económicas que se traducen en agravación constante del paro obrero, son las más importantes y las más urgentes.

DON MIGUEL MAURA

El último en evacuar consulta esta mañana, fué don Miguel Maura.

A la salida dijo que había aconsejado la formación de un Gobierno netamente republicano con disolución de Cortes. Esta es la cuarta vez que lo aconsejó.

Un periodista le preguntó si esperaba que la tramitación de la crisis fuera larga.

—Mi impresión—respondió el señor Maura—es que lo será.

—Pues eso—se le objetó—diffiere de la opinión de otros jefes de grupo.

—Puede que haya encargo de formar Gobierno—dijo—pero respecto a la solución de la crisis, ya es otra cosa.

Más de la crisis

El Sr. Lerroux encargado de formar Gobierno

Después de las consultas a los prohombres políticos S. E. ha encargado de formar Gobierno al señor Lerroux.

Paréceme ser que hoy presentará en Palacio la lista del nuevo Gobierno en el que figurarán dos ministros de la CEDA, dos agrarios, uno reformista y los demás radicales.

SEÑORITA

se desea como hésped en casa de confianza. Trato familiar. Preferible sea estudiante.

Razón: en la Administración de este periódico.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración

SE DESEA

adquirir un armario ropero grande. Las ofertas a la Administración de este diario.

¡ATENCIÓN!

Cuando vaya a Barcelona

Haga una visita a los

ALMACENES JORBA

en los que encontrará todo cuanto pueda interesarle, a precios como siempre, los

más convenientes

CAFÉ-BAR-RESTAURANT

INSTALADO EN LA GRAN TERRAZA

Esmerado servicio a la carta y cubiertos desde 5'50 ptas. - Especialidad en lanchas y banquetes para bodas, bautizos y Primera Comunión

Cocina excelente - Dirección: "Nouvel Hôtel,"

Abierto durante las horas hábiles para el comercio

ALMACENES JORBA